

له ئەرشیفی
شانۆی کوردی بهوه

دوو شانۆگهری سالی « ۱۹۳۵ » له سلیمانی

پیشکەش کردنه کەشی دیاری کردوو که (مانگی کانوونی دووهمی « ۱۹۳۵ ») و ناوی هەندیک له ئەکتەرەکانیشی نووسیبوه^(۱).

مامۆستا حسەن تەنیش له کتیبە کەیدا له زمانی هونەر مەندی پیشرەو مامۆستا فوئاد رەشید بەکرهوه دەر باره ی ئەم شانۆگهرییه ئەدویتی و ئەلی: — (کۆمەڵی قوتایانی مەکتەبی زانستی له سالی ۱۹۳۲ دا شانۆگهری «سەربازی ئازا» یان پیشکەش کرد له شوێنی چایخانه کە ی حەمه رەقدا...^(۲).

لیرە دا خوێنەری بەرپز هەستی بەو هەلەبە ئەکات که بو سالی تۆمار کردنی ئەم شانۆگهرییه که وتۆتە باسە کە ی کاک تەنیاوه، چونکه بەم سەرجاوه یە تر که ئیستا دینە سەری بەلگە کەمان ئەسەلمێزیت.

ژندهری دەولە مەندمان بو باسکردنی ئەو شانۆگهرییه رۆژنامە ی ژبانی دەولە مەندە به باس و خواس و بابەتی هەمه چەشن و قەلەمه داھینەرە کە ی پیرە میردی نەمر (۱۸۶۷-۱۹۵۰). بەلی، له یەکیک له ژمارە کانی رۆژنامە ی «ژبان» ی سالی ۱۹۳۵ دا ووتاریک دەر باره ی شانۆگهری (سەربازی ئازا) له لایەن پیرە میردەوه به ناو نیشانی (تمثیل، سەرگورشته نامی)^(۳) نووسراوه، لییرە دا لە بەر گرنگی باسە کە و به مەبەستی ئاراستە کردنی چەند تیشکیک بو سەر شانۆگهری ناوبراو، تەواوی نووسینە کە پیشکەش به خوێنەری خوشەو یستی ئەکە ی نەوه:

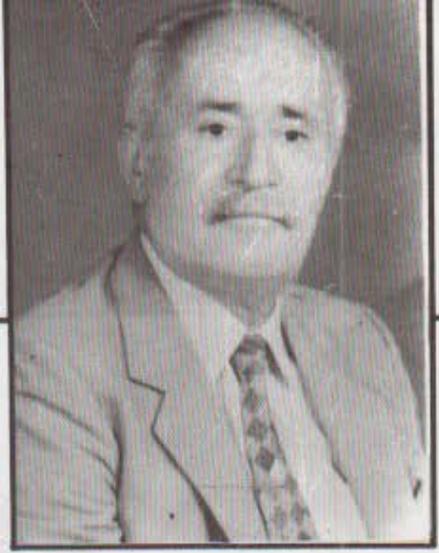
(چەند شەوی له پیش جەژنا، مودیری مەعاریف پنی ی

شاری سلیمانی، هەر له کۆنەوه مەلە ندیکی رۆشن بیری و سەرجاوه ی بەخششی هونەر و ئەدە بیات بووه، دیارە کۆمە لیک هۆی خوێ و مەزوعی ئەو دیار دە به یان خوێ قان دەوه و، یە ک له و هۆیانە کردنه وه ی کۆمە لێ زانستی کوردان بووه له سالی ۱۹۲۶ دا له سلیمانی و جموجۆل و چالاکی ی ئەو کۆمە لێش تا ماوه یەکی باش زۆر لایەنی بیر و ناک ی کوردیان پی رونا ک کراوه تەوه. کۆمە ل، هەر له سەر تە ی دامەزراندنیه وه بیری له هاندانی چالاکی ی شانۆی کردوو تەوه، چونکه زانیویه شانۆ له ژبانی کۆمە ل و چا و کردنه وه ی خە لکی دا چ دەور یکی مەزن ئەبینی. ئەوه ی مەبە ستانە لیرە دا یادی بکە ی نەوه و لی یان بدوین، دوو شانۆگهری کوردی به که سالی ۱۹۳۵ له شار ی سلیمانی کۆمە لێ زانستی پیشکەشی کردوون، سەر تە ئەوه ش بلین که ئەم دوو شانۆگهرییه تا ئیستا هیچی ئەوتویان له سەر نەوتراوه و له ناو هینان و کور تە باس به ولاره، چی تریان له سەر تۆمار نەکراوه.

۱ - شانۆگهری سەربازی ئازا:

ئەم شانۆگهرییه یەکیک بووه له بەر هەمه شانۆییه کانی کۆمە ل، واتە جە مەعی ئە زانستی کوردان، سالی ۱۹۳۵ له شار ی سلیمانی پیشکەش کراوه و جە ماوه ر یکی زۆری بینەران چوونە تە بیننی.

مامۆستا کاوه ئەحمەد میرزا له لیکۆلینە وه یە کیدا زۆر بە کور تی باسی ئەم شانۆگهرییه ی کردوو وه میژووی

تهی، سبهی رۆژی زۆر به ئاره‌زووه فیداکاری خاکه پاکه‌که‌یان ئه‌که‌ن، نه‌خوازه‌للا له‌م سه‌رده‌مه‌دا که‌ واته‌ی (تجنید اجباری) سوپای زۆر بگبیر له‌ ناودایه‌وه‌ هه‌موو لاولن دینیه‌ سه‌ر جۆش و خروّش و ئاره‌زووی فیداکاری وه‌ته‌ن. زۆر ستایشی مودیری مه‌عاریف و سه‌راپا مودیره‌کانی ترو موعه‌لمه‌کان ئه‌که‌ین و به‌ تایه‌تیش سوپاسی دائیره‌ی عه‌سکه‌ری ئه‌که‌ین که‌ به‌ هه‌موو ره‌نگی یارمه‌تی و به‌ک‌وجودی و برابه‌تی یان نواند، جگه‌ له‌مانه‌ درامه‌یه‌کی باش بو‌که‌ شافه‌وه‌ که‌م پاره‌کانی مه‌کته‌ب په‌یدا ئه‌ی.

به‌هۆی ئه‌م نووسینه‌وه‌، ئه‌م خالانه‌مان بو‌ ده‌رئه‌که‌وی:
 • شانۆگه‌رییه‌که‌ له‌ یه‌ک شه‌و زیاتر پێشکه‌ش کراوه‌.
 • له‌و کاته‌دا، پیاو ده‌وری ئافره‌تی بینیه‌وه‌، داواش له‌ ئافره‌ت کراوه‌ یه‌تیه‌ سه‌ر شانۆ.
 • نواندنی ئه‌کته‌ره‌کان رێک‌و‌یه‌ک بووه‌وه‌ جل و به‌رگه‌که‌شیان گونجاو بووه‌.

ئه‌کته‌ره‌کانی شانۆگه‌ری سه‌ربازی ئازا بریتی بوون له‌ به‌رێزان: شاکیر حه‌کیم، عه‌بدو‌لواحید نوری، نوری شیخ مارف، جه‌لال ئه‌فه‌ندی، جه‌مال مه‌جید، ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن، فه‌هی و محه‌مه‌دی توفیق قه‌فتان، ره‌شید که‌ریم، ره‌مزی قه‌زاز، فایه‌ق مه‌حمود، تاهیر یه‌حیا به‌گ، یه‌عقوب ئه‌فه‌ندی فه‌وزی ئه‌فه‌ندی، حامید فه‌ره‌ج، محه‌مه‌د ئه‌دیب.

۲ - شانۆگه‌ری مه‌م و زین:

حاجی توفیق پیره‌میرد ساڵی ۱۹۳۴ کتییکی ۲۲ لاپه‌ره‌ی له‌ چاپخانه‌ی «زین» ی سلێمانی له‌ چاپداوه‌^(۴)، ئه‌و کتیبه‌ش بریتی بووه‌ له‌ چیرۆکی (مه‌م و زین) ی خۆی، که‌ داستانیکه‌ به‌ شیعرو په‌خشانی رێکی خستوه‌وه‌ ئاماده‌ی کردوه‌وه‌ له‌ شه‌ش په‌رده‌دايه‌.

ئه‌م چیرۆکی (مه‌م و زین) ه‌ ئاماده‌ کراوه‌ته‌ شانۆگه‌ری و ساڵی ۱۹۳۵ له‌ جینگای ئوتیله‌که‌ی حاجی برام ئاغای نزیک به‌رده‌رگای سه‌رای سلێمانی، له‌ شه‌وانی جه‌ژنی ره‌مه‌زانی ئه‌و

راگه‌یاندین که‌ خوینده‌واره‌کان و ئامۆزگارییه‌کانیان (مه‌به‌ستی له‌ قوتابییانی زانستییه‌ - یاسین) ئه‌یانه‌وی ئه‌م جه‌ژنه‌ به‌ هۆی بواره‌ی خوینده‌وه‌ (تمثیل) بکه‌ن، سه‌رگورشته‌ بینه‌ پێش چاومان، هه‌رچه‌نده‌ که‌میشی به‌ به‌روه‌ مابوو، به‌لام لاوانمان خوا به‌هه‌ریه‌کی وای داوینی هه‌رچی ده‌ستی به‌نی به‌ ئاسانی ئه‌ی هینه‌ کایه‌وه‌، زوو به‌ زوو بو‌ جه‌ژن پێیانگه‌یانده‌وه‌وه‌ سێ یه‌می جه‌ژن نۆره‌ی ئیسه‌مانان هات و چووین. هه‌رچه‌نده‌ من خۆم نه‌ختی دره‌نگ پیاگه‌یستم به‌لام که‌ چووم جی و ری یه‌کی به‌ ری و جی، ده‌سته‌ کورگه‌لیکی موهیمان نه‌وازشی (سوپاهی یه‌کی مه‌رد - الجندی الباسل) یان ئه‌نواند، قاره‌مانی سه‌رگورشته‌که‌ به‌ ناوی قاره‌مانه‌وه‌ ده‌هاته‌ کایه‌وه‌، شاکیر ئه‌فه‌ندی موعه‌لم بوو، که‌ خۆی له‌قه‌دو بالاو تیک‌سپراوی و که‌لله‌ ئه‌ستوو شان و باهوودا قاره‌مانی لی ئه‌گونجاو (رۆل) لاسانی باشی به‌جی هینا، سه‌راپا باش بوو، ته‌نها که‌ هاتن ییگرن و که‌ بردیانه‌ به‌رده‌می له‌شکرکه‌ش بیچاره‌ی و پارانه‌وه‌ی نواند، له‌ شه‌وی دووه‌مه‌دا چاکی کرده‌وه‌. سه‌رله‌شکرو له‌شکرکه‌ش و سه‌رداره‌کان هه‌موویان باش بوون، به‌لام ده‌زگیرانه‌که‌ی قاره‌مان که‌ نازدار بوو هیچ «نازدار» نه‌بوو! دیاره‌ که‌سیان ده‌ستی نه‌که‌وتوه‌ که‌ هه‌پۆله‌یه‌کی وشک و ئی نازیان کردوه‌ به‌ نازدار، له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا زۆر زۆر په‌سه‌ندو ئافه‌رینی ئه‌که‌م که‌ شیوه‌ی نازداری گرتۆته‌ ئه‌ستوی خۆی، چونکه‌ هیشتا ئه‌م (سنعه‌ت) پێشه‌ په‌سه‌نده‌ به‌ نه‌نگ ئه‌زان...

ئه‌م درامه‌ زۆر شتی لی دیته‌ به‌ره‌م، یه‌که‌ میان ته‌مسیل سنعه‌ته‌و زۆر په‌سه‌نده‌، دووه‌م چاوی که‌ری و پیره‌وی و لاسانی مه‌ردانی نه‌به‌رد له‌ مه‌عزو ریشه‌ی دلێ نه‌وجواناندا بنج به‌ستی

ساله‌دا پيشكەش كراوه ، بۆ ماوه‌ى چوار شهو .
 ئەم شانۆگەرييهش يەكئىك بووه له بهرهمه رهنگينه‌كانى
 قوتابخانه‌ى كۆمه‌لى زانستى . لهو ماوه‌يه‌دا كه شانۆگەرييه‌كه
 پيشكەش كراوه ، پيره‌ميرد دوو نووسيني تايه‌تى بهو شانۆگەرييه
 نووسيوه ، يەكه‌ميان له كاتى پرۆفه‌كردنى دا بووه ، ئەوه‌تا
 ئەفهرموت :

«زانستى» خوا ره‌واى بينى و تا دى روو له بلندى و
 سه‌ركه‌وتنه ، پار به توروو زه‌ماوه‌ندو زيافه‌تى بنارى گوژوه
 ته‌مسيل نه‌شته‌يان به خاكه‌كهو شاره‌كه‌مان دا ، ئەمسال وا
 خه‌ريكن بۆ ئەم جه‌زنى په‌مه‌زانه ته‌مسيلي (مهم وزين) ئەكه‌ن .
 شه‌وتك چووينه سه‌يرى په‌راوه‌ى په‌سه‌كه‌يان ، ئەتوانين بلين
 هيشتا له‌م شاره‌دا ته‌مسيلي وا ريك و پيك نه‌كراوه . . ئيستا
 رۆله‌ى زانستى ده‌بيينين هه‌ر يەكه (شېلى) يەكن^(٥) ،
 سه‌رگورشته‌يش مهم و زينه كه له مندالى يه‌وه گوڤان پى‌ى
 راهاتووه و عه‌شق و سه‌ودايه‌كى پاك و رۆحانى يه له خاكى
 كوردستاندا رووى داوه ، هه‌ر كه‌س بيت به زه‌وقىكى رۆحانى
 ده‌ماغى په‌روه‌رده ئەتى و هه‌ر پاره‌يه‌كيش بدا بۆ (زانستى)ى
 خو‌مانه‌و له ناو خو‌ماندا ده‌مى‌تته‌وه ، ئينجا لام وايه هه‌رچى بۆ
 ئەم ده‌عه‌ته نه‌يه‌ت ئىپانى مېللى ي به قه‌ده‌ر تاله
 ده‌زوويه‌كه^(٦) .

ئەكتەره‌كانى ئەم شانۆگەرييه برىتى بوون له به‌رپزان :
 خوالى خوشبوو مه‌جيد فه‌تاح ئوتوچى (مهم) ، شېخ نورى
 شېخ جه‌لال (زين) ، حاجى باقى نانه‌وا - به‌نگينه (به‌نگينه) ،
 ئەم خوالى خوشبووه له‌م شانۆگەرييه‌وه نازناوى به‌نگينه‌ى
 به‌سه‌ردا براوه ، خوالى خوشبوو به‌كر عه‌لى كه‌وش دروو (به‌كر
 مه‌رگه‌وه‌ر) ، غه‌فوورى به‌كرى مىسرى (مير زه‌ينه‌ددين) ،
 كه‌رىمى حاجى ئەوره‌جه‌مان (سورخاب شا) ، خوالى خوشبوو
 عومه‌رى سه‌عيد بانه‌ى (كه‌نيزه‌ك) ، عه‌باس قادرو حه‌سه‌نى
 شېخ حه‌مه‌ مارف (كۆمبارس) . مه‌جيد ئوتوچى هه‌ر خوشى
 كارى ده‌ره‌ينانى جى به‌جى كردووه . نووسينه‌كه‌ى تر هه‌ر

ده‌باره‌ى ئەم (مهم وزين) هيه ، پيره‌ميردى نهم له ژماره
 ٤٦٣ ى رۆژى ١٩٣٦/١/٤ داى رۆژنامه‌ى (ژيان) دا
 نووسيوه ، بيگومان ئەو نووسينه‌ش بۆ ئەم شانۆگەرييه‌و بۆ
 تيگه‌يشتن له بارى ئەو سه‌رده‌مه‌ى شانۆى كورديمان بايه‌خى
 خۆى هه‌يه ، هه‌ر بۆيه ته‌واوى نووسينه‌كه‌ ليره‌دا بلاو
 ئەكه‌ينه‌وه :

ته‌مسيلي لاوانى زانستى

(سى شه‌وه‌ى جه‌ژن له سى رۆژه‌ى خوشترمان رابوارد . .
 كورگه‌لى زانستى ته‌مسيلي مهم و زينيان كرد ، به راستى باشيان
 كرد . ئەوه‌ى رۆلى خاتوو زيني به‌ركه‌وتبوو خۆى راستى و ره‌وان
 به دلى سوتاوو بريان له شتى مهم دا ده‌گريا ، قاره‌مانى ته‌مسيلي
 كه مهم بوو له عه‌شق و سه‌ودادا قرچى جه‌رگى ده‌هات ، له
 شه‌رو ده‌عوادا نه‌ره‌ى شيرانه . . ئەمير زه‌ينه‌دين و تاژدين ئاغا
 بهو سه‌رو ريش و شان و شكۆ ئەمرو نه‌ه‌ى يه‌وه ده‌ت گوت
 پادشاو وه‌زيرى به راستى ، رۆلى به‌كر مه‌رگه‌وه‌ر له هه‌موويان
 موهمتر مۆشكيله تر بوو ، له هه‌موويان به رى و جى تر به‌نگينه
 بووه‌كه له هه‌موو صفحاقى ته‌مسيلدا وه‌زيفه‌ى هه‌يه ، هيج
 زه‌خنه‌مان لى نه‌گرت . به ته‌ره‌ف دارى نالين ، به چاوئىكى
 ته‌نقىدو ته‌دقيق روانيومانه ئەتوانين بلين هيشتا ته‌مسيلي وا
 ليره‌دا نه‌كراوه ، نه‌خوازه‌للا مه‌وزوع مهم و زين بوو كه له
 مندالى يه‌وه گوڤان پى‌ى راهاتبوو . خوا هه‌قه خه‌لكيش به
 دل و به گيان ئەهاتنو پاره‌يان ئەدا ، دوو كه‌سى ده‌وله‌مه‌ند
 خويان جيا كرده‌وه ، ره‌شول پاره‌ى بيتاقه‌ى هه‌ردوو كيانى داو
 له جى‌ى هه‌ردوو كيان دانىشت ، له سه‌رى نارۆين ته‌نى به‌ره‌و
 بايه ! . . . ئيمه ئەم سه‌ر بلنديه‌مان به‌وه‌يه ئەم نه‌وجوانانه كه
 رۆله‌ى زانستى و ئەم هونه‌ره‌يان نواند لهو نه‌خوينده‌وارانه بوون
 كه چهند سال له مه‌وپيش له بازاردا شاگرد نانه‌واى و دارتاشى و
 سه‌وزى فرۆشيان ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت . ئيستا خوا ره‌واى بينى و
 خويندن وا پى‌گه‌يون نوتقى سه‌رشانوو نه‌شيده‌ى گورانى هه‌موو
 خويان هه‌ليان به‌ستووه‌و ئەسلى پيه‌سى به پيره‌ميردشيان

تصحیح کردووه . بهم نه شته یه وه هه لیان پېچاوین که بچین بو هه ولېرو بهم که یفه وه دهستی بکه نه ملی براده رانی تهوی و به یه که وه زهوقی خوینده واری و سعادت بینن^(۷) .

خوینداری بهر پز: ئەمانه باسه کان بوون ده باره ی دوو شانوگه ریه که ی سالی ۱۹۳۵ ، ئەم مەم وزینه یان زور جاری تر له سه ر شانوکانی کوردستان پېشکه ش کردووه ته وه ، به لام بیگومان ته وه ی یه که میان که زیاد له په نجا ساله پېشکه ش کراوه ، له میژووی شانوماندا گرنگی و بایه خی تایه تی ی خو ی هه یه .

یه کیک له ئەکته ره سه رکه وتوو ه کانی شانوگه ری (مەم و زین) بهر پز شیخ نوری شیخ جه لاله (۱۹۲۲) که بو دووه م جار له شاری سلێمانی ده وری ئافره تی بینوه و له م شانوگه ریه دا به بیننی ده وری (زین) ته و بو شایه ی پر کردووه ته وه که به شداری نه کردنی ئافره ت له شانودا درووستی کرد بوو .

ئەم ئەکته ره ، هه ر چو ن پیره میرد له و نووسینه ی پېشه وه دا ئاماژه ی بو کردووه له بیننی ده وره که یدا سه رکه وتوو بووه ، له چەند شانوگه ریه کی تریشدا هه ر ده وری ئافره تی بینوه . کاک شیخ نوری باسی ئەم شانوگه ریه ی بو کردین و فه رمووی : (پېش ئەم ته مسیله به ماوه یه ک به له دیه مانگانه که ی کۆمه لی زانستی کوردانی بریوو که مه بله غی سه دو پانزه روپه بوو ، ماموستا پیره میرد هانی قوتایه کانی دا ته مسیلی بکه ن و به وه ش پاره بو (زانستی) په ندا بکه ن ، ئیتر به و شیوه یه مەم و زین سازکرا . من له باریکی کۆمه لایه تی دوا که وتوو دا ده وری کچم بینی ، سه ره تا باوکم رازی نه بوو که ئەم ده وری زینه بیتم ، به لام پاشان پیره میرد له ری ی کاک ی خوالی خوشبوومه وه شیخ ته بو به کر - ا . ب . هه وری یه وه باوکمی رازی کرد .

منیش و کاک عومەر سه عید بانه ی ، که ده وری که نزه کی منی ته بینی ، زور گیروگرفتی هاته پێان ، توانج و تانوو تی خه لکی و گالته پی کردن به شان بوو ، ته نانه ت جل و بهرگی

ژنانه یان نه ئەداینی ، ناچار چووینه لای خیزانه که ی ماموستا جه میل سائیب و دوو دهستی جلی دا به من و کاک عومەر . یه که م جار چوممه سه ر شانوی شه لاهام ، به لام سی شه وه که ی تر گویم نه دا به بینه ران و به ته واری چوممه ده وره که مه وه^(۸) .

دوای پېشکه ش کردنی شانوگه ریه که ، هه ر له رۆژنامه ی «ژبان» دا حساباتی شانوگه ریه که به ناوینشانی (حساب ئەدهین به میله ت)^(۹) بلا و کراوه ته وه و ناوی دهسته یه ک بو راکرتنی حساب و ته دقیق نووسراوه ، که بریتی بوون له : ئەمین به گی مودیری گومرگ و عه بدولوا حید نوری و مسته فا سائیب و چەند که سینیکی تر . دهسته که وتیان که بریتی بووه له پاره ی بلیت و بلیتی مه وقیعی بالا و واری داتی چایچی کردوو یه تی به بیست و یه ک دینار و سی فلس ، مه ساریفه که شیان که دراوه به : کری ی حه مانی شانوو کورسی ، جگه ره و لۆقته ، گلۆپ و ته ل و قفل و بزمار و ته ره قه و بو دره ، ئوتومبیلی جار و ده هۆل و زورنا ، ئیکرامیه ی تاقی ته مسیل و کری ی چوار شه و ئوتیل (مه به ست له کری ی ئوتیل «امراء» ی حاجی برام ناغایه بو پېشکه ش کردنی شانوگه ریه که - یاسین) چایی و سوتاندنی ته له کتربک و . . . تاد ، هه مووی کردوو یه تی به سیانزه دینار و حه وت سه دو ده فلس .

سه رچاوه و په راویزه کان :

- ۱ - کاهه احمد میرزا ، دراسة عن الحركة المسرحية في مدينة السلیمانیه ، مجلة کاروان ، العدد ۱۸ ، ۱۹۸۴ ، ص ۱۰۶ .
- ۲ - حه سه ن ته نیا ، شانوو شانوی کورده واری ، به غدا ، ۱۹۸۵ ، ل ۵۴ .
- ۳ - رۆژنامه ی «ژبان» ، ژماره ۴۲۶ ، ۱۹۳۵/۱/۱۲ .
- ۴ - مسته فا نه رمیان ، بیلوگرافیای کتبی کوردی ، به غدا ، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد ، ۱۹۷۹ ، ل ۳۹ .
- ۵ - مه به ستی له هونه رمندی عیراقی ناسراو خوالی خوشبوو (حقی الشیلی) به .
- ۶ - رۆژنامه ی «ژبان» ، ژماره ۴۶۲ ، ۱۹۳۵/۱۲/۱۴ .
- ۷ - باسه که وه ک خو یه تی ، ته نیا رینووسه که مان به شیوه ی رینووسی باوی نه مرۆ نووسیه ته وه .
- ۸ - چاوینکه وتیبک له گه ل بهر پز شیخ نوری شیخ جه لاله ، رۆژی ۱۹۸۶/۶/۲۸ .
- ۹ - رۆژنامه ی «ژبان» ، ژماره ۴۶۴ ، ۱۹۳۶/۱/۱۱ .